

Лист издаван према потреби

Гласило, претплати и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzernogortza“ Neully-sur-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукопис се не враћају. Неисплаћена писма се не примају.

Цена је листу на Француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр.

Поједини број 10 сантима.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro

GLAS TZERNOGORTZA

(La Voix du Monténégro), paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine, suivant les exigences du service.

On s'abonne au bureau du journal:

9, Rue Ancelle, Neuilly-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France

un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.

Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају:

Први пут, за сваку ријеч или број петитивних, по 10 сантима; (за огласе, из петих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цијене.

За ријечи, шаре или празнине, које запремају простор једнога, двају или више петитивних редова, плаћа се према том колики простор заузимају; сваки запремени ред рачуна се као 8 ријечи.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

— Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Данило допутовао је у Париз у суботу, 13. (26.) маја.

Пеји код Париза, 18. (31.) маја 1917.

У посљедње вријеме почели су стизати гласови о тешком, о очајном стању у домовини.

Према вијестима, које су стигле током протеклог мјесеца, може се закључити да је овог прољећа, у погледу народне исхране, заиста велика невоља овладала у Црној Гори.

Вијести из старе Црне Горе, гдје се, за невољу, још може и наћи по што-шта, чиме се становништво може у крајној нужди прехранити, — јављају за скупоћу накову народ још запамтено није. Скупоћа је отуда, што су аустријске власти сву стоку реквизириале. Потпуно је дакле оправдан закључак да та неприродна скупоћа, оскудица и лоша храна јесте узрок и великом броју смртних случајева. (У маленој цетињској општини онојано је једнога дана, на Велика Четвртак, мртвачких носила — четрнаест). Што се пак тиче Унутрашњости, — оних крајева који нијесу могли довољно исхранити своје становништво ни у мирно доба, но је народ од вада морао са стране жити себи довозити, и то, сваке године по 4—6 милиона килограма (не рачунајући у ту количину брашно које је трошено махом у варошима) — у тијем крајевима је, као што нам све вијести једногласно јављају, наступила крајња невоља. Народ трпи глад.

Стање у којем се налази наш народ у домовини баца у тешку бригу наше мјеродавне кругове. Нека сваки наш грађанин буде увјерен да кр. Влада нарочиту пажњу и рад посвећује томе питању.

Питање, како да се народу у Црној Гори пружи одавде помоћ, у данашње вријеме, веома је тешко и компликовано. Много је лакше давати савјете, него ли ријешити га, и с успјехом извести...

Поред нашег друштва Црвеног Крста, који путем подручних му одбора у Паризу, Лиону и Женеви шаље нашим интерниранима у Аустроугарској око 20.000 пакета мјесечно, а који готово искључиво финансира кр. Влада, до сада је одобрено и у ту сврху издано око 800.000 франка, кр. Влада је још и путем међународног Црвеног Крста упутила преко 600.000 круна да се подијеле сиротињи у Црној Гори, и о пријему и подјели тога новца примила је потврду и извјештај од Митрополита црногорског.

Али није доста добра воља, ни побртвован рад; није доста набавити храну и нагомилати је у довољној количини. Главна је и

највећа је тешкоћа у — транспорту те помоћи. Свак зна да су данас све границе, и на суку и на мору, затворене. И проста дописница пролази кроз неколике цензуре!.. Предузета су сва средства којима располаже кр. Влада да се добије дозвола за пропуст транспорта преко границе и за пренос у земљу. У ту сврху била је покренута, и данас још траје, дипломатска акција код наших моћних Савезника и неутралних држава, и увјерени смо да ће ова праведна молба бити, ако већ није, услешена, јер се ни о чем другом неради до о хришћанској дужности милосрђа: да се невини нејачи црногорској и породицама на голем стијењу благо в р е м е н о пружу кора хљеба.

Упозорјују се сви искрени пријатељи народа, којима би дошао глас, писмо, или друга која ма и најситнија, вјеродостојна вијест о стању у Црној Гори, да сваку такову вијест саопште кр. Министарству Унутрашњих Послова, како би се све вијести могле контролисати, и из њих саставити што вјернија слика о стању у домовини.

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

11. 21. маја — 23. маја 5. јуни

Страни држављани у Француској. Француски министар војни поднио је предсједнику Француске Републике законски пројекат по коме ће се у војну службу узимати поданици савезничких држава који живе у Француској, а који би по годинама старости, према законима своје домовине, морали служити војску у својој домовини. Сличан законски пројекат поднесен је прије неколико дана на рјешавање и у енглеском парламенту а односи се на странце који бораве у Енглеској.

Француско - енглески фронт. Дуж цијелога фронта грми топовска паљба.

За вријеме привидне паузе, која траје посљедњих десетак дана, ради се и припремају се војничке операције на обадије стране. Судећи по вијестима њемачких листова, Нијемци су уложили сву снагу да преотму важне позиције које им је савезна војска отела током потоњих 7 недјеља, јер се њемачки народ почео све више узнемиравати законетним повлачењем Хинденбургова фронта. Сваког дана на другом мјесту покушавају своју очајну офанзиву, не би ли гдјегод пробили чврсти савезнички фронт; нарочито на Шмендедам. Тако су јуче покушали изненадан напад у околици Сенкантена, одакле су крвавих глава одбијени. Тако исто на позицијама око Морон-виллеа гдје је била веома жестока ноћна битка. Све те поједине борбе иснале су у корист савезне војске. Тако и најновије, јучерашње, вијести о борбама ово несрећне вароши Араса: за двије

и по године никако нијесу прекидала падати топовска зрна на варош која је прије рата имала 27.000 становника, а данас их има само 200; посљедњих дана морали су се Нијемци на том мјесту толико повући, да је Арас, право рећи, развалине некадашњег Араса, данас изван домаћаја њемачких топова. Општи утисак, који остављају десет посљедњих дана ове тврдокорне борбе, јесте: сложна савезничка војска напредовала је веома лагано, али стално и сигурно.

Резултат овогодишње француско-енглеске офанзиве, (16. априла — 31. маја) износи преко 52.000 заробљених њемачких војника, од којих преко 1000 официра; између неизмјерног ратног материјала: 450 топова и до хиљаду митраљеза.

Примједба. — Лондонски „Тајмс“ у јучерашњем броју, од 4. јуна, саопштава њемачки званичан извјештај о резултатима које су они, Нијемци, током мјесеца маја постигли на истом фронту. Јављају да су заробили: енглеско-француских војника 12.500, официра 237, топа 3 и митраљеза 234. — Савезници су, дакле, отели од Нијемаца 450 топова, а Нијемци, као што сами пријављују, отели су од Савезника свега — три топа!

Италијански фронт. Ових дана навршиле су се двије године откако је савезничка и пријатељска Италија ступила у рат. Баш тијех дана, када је та двогодишњица свечано прослављана по Италији, њена војска предузела је офанзиву на цијелом своме фронту.

Офанзива је почела 14. маја. Припремљена је са таквом темељитишћу да њено извођење показује све до данас одличне резултате, крај свих тешкоћа онога земљишта на коме се борбе воде. Војска је наступала постепено, али сигурно, и већ први дани офанзиве показали су такве резултате, да су оншту пажњу привукли на себе.

Сјеверно од Волице, долином ријеке Соће (Изонца), поврх вршних планина све до Јадранског мора, италијанска војска је напредовала, заузимајући позицију по позицију, и потискујући са великим губицима непријатеља.

Десетог дана офанзиве, на дан двогодишњице рата, италијанска војска постигла је највеће резултате. Прешавши на сјеверу, код Плава, ријеку Соћу, и сјеверно од вароши Горнице, војска се из долине дохватила планинског ланца и заузела планину Кук (611 м.) и Волице (652 м.), а јужније Свети Бријер (Монте Санто). Код Горнице заузела је Светога Марка, а на платоу Карса и јужно до мора, низ важних позиција. Истовремено када је сухоземна војска наваливала на Аустријанце, у борби је учествовало и 130 италијанских авиона са групом хидроавиона. Поред тога, италијанска флота, а особито енглески монитори на Јадранском мору нападали су на позадину непријатељску из тријанског залива, бомбардујући непријатељски бивак, магацине, депо и друге војне објекте.

Непријатељска војска, предухитрена офанзивом италијанском, (данас је утврђено да се и аустријска

војска спремаола, и то, баш истих дана да од своје стране предузме офанзиву), покушавала је, али без икаква успјеха, да на неким мјестима пређе у контра-напад.

Ова офанзива показала је до сада надмоћност нашег савезника у сваком погледу: и у артиљерији и у пјешадији, и ваздуху и на мору.

Досадашњи је резултат: 23.681 заробљених војника, од којих су 604 официра, 36 топова, 146 митраљеза, 27 справа за бацање бомба, велик број пушака и разноврсног ратног материјала.

Довисник енглеског листа „Дели Мел-а“ саопштава у својем допису ове податке о **бомбардовању Треста:**

„У рану зору, 24. маја, комбинована енглеско-италијанска поморска сила непресијецала је својим кретањем главне морске пруге аустријске, којима се вршила исхрана фронта. Особита част припада у тој борби енглеским мониторима који су успјели да се тако близу прикуче Тресту да су се с њих могле рабабирати куће у вароши. Још никада за вријеме овога рата није се морнарица тако близу приближила непријатељским батеријама, које јој исеу могле панијети никакве штете, а успјех бомбардовања савезничке флоте, који је трајао два сата, веома је значајан. Паљба монитора подигла је облак дима од Просека до Опћине. Овај напад су Аустријанци одбили с навалом многобројних аероплана који су осипали бомбе на мониторе. Из овога се развила и борба у ваздуху у којој су италијански аероплани показали надмоћ, и тиме извабили флоту од опасности, која се тада повукла из залива према Пирану и наставила бомбардовање. Путевни од Треста за Габовицу и од Просека за Пирано посве су разрушени.

Сјајни успјех савезничке флоте тим је значајнији што она у овој борби није имала ни једног јединог губитка“.

На јавном збору у Женеви, коме је присуствовало преко 3000 особа, одушевљено су поздрављени сви говорници који су се, под предсједништвом универзитетског професора Бувијера, изјавили против насилног бугарског рекрутовања у Србији. Једнодушно је усвојена резолуција у којој се каже:

„Швицарско грађанство, на свом збору у Женеви 22. маја 1917., протестује противу насилног рекрутовања Срба у оних крајевима које данас држе бугарске власти. Такав поступак противи се међународном праву и моралу цивилизованих народа. Збор апелује на савјест бугарског народа да народ прекине такво неовјечито поступање (cette pratique inhumaine), а јуначком народу српском изјављује потпуно симпатију у овом новом тешком искушењу које има да издржи послије свега онога, што је већ поднио у одбрани своје части и своје слободе.“

Збор је бурно поздравно и одобрио ову резолуцију.

Dottore Filippo Dobrecich, deputato al Parlamento montenegrino, Il Montenegro nel conflitto europeo. Roma, Coop. tipografica „L. Luzzatti“, Aprile 1917. — Тај натпис носи књижица од 30 страна, у којој г. др Филип Добрецић у кратко износи догађаје у унутрашњем животу Црне Горе, који су претходили државној катастрофи концем 1915.

Како је писан тиме прилике судбоносне догађаје не само посматрати из непосредне близине, по је, као народни посланик, узимао и активна учешћа у њима, то ће његово тумачење бити драгоцен материјал за свакога ко жели да се стварно упозна са узроцима црногорске државне катастрофе. Његово тумачење је потпуно стварно: значи: писац набраја чињенице које саме собом говоре. Он сам није их брани нити напада, нити иде за тим да својим сулом утиче на читаоца. Износи напријед, у каквом се стању затекла Црна Гора кад је изненада плануо Велики Рат, Црна Гора је била бедрица, и финансијски и војнички претходним Балканским Ратом. Ушла је у рат као војник коме још није измишљена пређашња тешка рана. У колико су била оскуднија средства за набавку народне исхране и снабдијевале војске, у толико је стање у држави било очајније. Када је од Бугара мушкетерски нападнута Србија, и када је почело мушкетерско повлачење српске војске и народа преко Црне Горе и Арбање пут Јадранског мора, а ни онда се помоћ није више могла очекивати, с болом у души је цео народ почео увиђати што се спрема и Црној Гори.

Са захвалношћу пријемо ову расправу народног посланика и желимо јој што већи број читалаца. Како чујемо, књига ће бити преведена и на српски. Надамо се да ће се и други јавни радници одазивати својој дужности и да ће се заузети око тога да се о последњим догађајима у Црној Гори поште ријеч и распрострањено тумачење, не на основу тенденциозног тумачења, него, као што је то учињено у овој књизи, на основу стварних података.

Оставка Извољскога. Привремена Влада узвек је оставку коју је поднио г. Извољски, од 1910. амбасадор Русије у Паризу. Прије тога био је посланик при нашем двору у Риму, затим у Копенхагу, а 1906.—1910. руски министар спољних послова. Извољскога је главна заслуга: споразум Русије са Енглеском и са Јапаном. Том споразуму се има захвалити што су се обје силе у овом рату овако искрено одазивале својој дужности. — Као вршилац дужности амбасадора, на мјесто Извољскога, одређен је г. Севастополов, досадњи савјетник у руском посланству у Паризу.

Нови француски посланик у Русији. На мјесто досадашњег посланика Француске Републике у Русији, Палеолога, именован је г. Нулаи (Noulens), посланик у француском парламенту, бивни министар војни и министар финансија. Руска Привремена Влада изјавила је да са задовољством прима знању именоване новог француског посланика.

Пољска војска у Француској. На давнашњих времена потиче љубав Пољака према Француској. Када је 1795. извршена Трећа диоба несретне пољске краљевине, велики део пољске војске еволуио се у Француску. 1797. образовали су Пољаци двије легије за управу Ломбардије, коју је државу установио био Наполеон. Када се 1806. Пољаци дигли противу Пруса, 30.000 их је саставио легију која је, под француском командом, опередила Галиско (Данциг). Пољаци осталоше вјерни Наполеону све до Ватерлуа. У Јулиској револуцији 1830. саставили су читав једини цук француски. Пилхова легија пратила је Французе у Кримски рат, а 1870. борили су се Гарибалдијевој војсци.

Те славне њихове традиције побудиле су жељу у њима да се и сада под својим народним барјаком боре у француској војсци као засебна јединица.

Дуче 4. јуна, подијелио су министар спољних послова и министар војни предједнику републике декрет којим ће се испуњити та жеља Пољака. Декрет гласи:

„1. члан. За вријеме трајања овог рата, образује се под француском врховном командом аутономна Пољска Војска (une

armée polonaise autonome) која ће се борити под барјаком пољским. — 2. члан. О снабдијевану и опреми ове војске стараће се француска влада. — 3. члан. У погледу организације, администрације и војнога суда вриједиће за пољску војску исте одредбе које и за француску војску. — 4. члан. У пољску војску прилажу се: прво, Пољаци који већ служе у француској војсци; друго, Пољаци којима се допусти да ступе у ту војску и који се добровољно обавезу да ће у њој служити док траје овај рат.

Посланица Вилзонова руском народу. 30. маја упутио је председник Сједињених Америчких Држава политичку посланицу руском народу. Овој посланици се приписује огроман политички значај. У њој ће бити изложени политички погледи Сједињених Држава на данашње ратно стање, на улогу појединих држава у рату и на то, какав би требао да буде мир који ће остати трајан.

Припреме за Уставодавну Скупштину. У великој комисији, која има да припреми све што је потребно за сазив руске Уставодавне Скупштине, има свега 41 члан.

У комисију су ушла четири заступника „Савјета радника и војника“, два заступника „Савјета сељака“, по један заступник ових политичких странака: прогресиста, националних прогресиста, октобриста десничара, октобриста левичара, центура, кадета, радника, националних социјалиста, револуционих социјалиста, социјалних демократа минималиста и максималиста. Затим, такође по један изасланик ових народности: Јевреја, Пољака, Малоруса, Литванаца, Евстиванаца, Бурђинаца, Јермена и Муслимана. Три изасланика за Азију: источно и западно Сиберију и Централну Азију. Десет изасланика одређује Привремена Влада као стручњаке у изборном праву и у статистици.

Рајхсрат (народна скупштина аустриска) није се окупио откако је рат. Већ одавно је опште увијек да рајхсрат оваквим изазива до сада био, не може радити. Овај рат не само да није словно многобројне странке у Аустрији, него је противности још оштрије. Чим су се састали, одмах се показало да се не може више створити поуздана већина са којом би влада могла радити. Мржња између Словена и Нијемца усајед ратних догађаја превршила је више сваку мјеру. У Аустрији нема државника који би из тако различитих странака могао створити већину за дуже вријеме. Већина у таквој скупштини је само случајно већина. Од данас на сјутра!

На окупу је било 463 посланика, а требало би да их је 516. Осталих 53, или су помрли, или су погинули, или су, као пензионисани, у тамницама, или, као избеглице, у иностранству. — Подјељени су не само по народности, него и по социјалним начелима; и отуд је безброј странака. „Немачке националисте“ којих има 97, дијеле се између себе, на неколико засебних група; свима је пак заједничко начело: потпуно присеједињење Аустрије Немачкој. Хришћанских социјалиста је 67. Социјалних демократа (немачких) је 42. Те три политичке странке су сложиле, кад влада хоће што да предузме противу Словена. Али све три не сачињавају већину, тако да опстанак владе зависи свагда од тога, колико је посланика од осталих, не-немачких странака у стању задобити да се прикључе немачком блоку. Те остале, не-немачке, странке јесу: 82 Чеха, који се опет групишу у радикалне, аграрне, младочехе, социјалисте и др.; Пољака има 78, разумије се, груписаних и завађених у неколико узних пољских странака. У њих Словена је 33, Малоруса 22, Италијанаца 18, Румуна 5.

Аутономија граду Трсту. Римски лист „Борнале д'Италија“ јавља да ће цар аустријски ускоро подијелити рајхсрату предлог да се граду Трсту да аутономија. Трет ће бити засебно тијело у држави. „слободан град монархије“, нешто слично трима немачким слободним градовима, Хамбургу, Бремену и Либеку. Да не буде касно!

Ђорђе Куртовић. У Ници је, последице дуге боловини, умро српски народни посланик Ђорђе Куртовић, члан старе, веома угледне породице Куртовића из Шапца. Уживао је лијепо глас и опште поштовање са своје племенитости и родољубља. Вјечан му помен.

Штоколмска конференција, која је првобитно била одређена за 31. мај, на одложена за 15. јуни, и опет је, према најновијим вјестима, одложена чак за 8. август по новом.

Нова америчка министарства. Из Вашингтона се јавља да Сједињене Америчке Државе оснивају три нова министарства: за храну, за муницију и снабдијевале, и за саобраћај.

Оборени ероплани. Лондонски Тајмс доноси ове политике: током мјесеца маја оборено је на западном фронту свега 713 ероплана, међу којима 442 немачка и 271 су француско-енглески. Енглески авијатичари обалили су 243 немачка ероплана, а француски авијатичари 199.

Пруски ратни биланс. На француском језику изашла је књига „Le bilan de la guerre“, у којој се износи да је Прусија за двије и по године рата утрошила 550 милијарди марака.

При закључку листа стигла нам је јутрос значајна изјава Француског Парламента.

Непријатељима Савезника пошло је у посљедње вријеме за руком да разним машинацијама, нарочито озлоглашеном „штоколмском конференцијом“, изазову извјесну смутњу међу савезничким народима, нарочито у Русији. — 4. јуна председник француске владе, у свом значајном говору у парламенту, образложио је зашто француска влада не може ни једном француском држављанину допустити да путује у Штокхолм и да ондје вијеђа са немачким социјалистима. Најбоље је и цео парламент нашао за сходно да јасно објасни своје ставове према погледом на те опште апликације које врши интернационална социјалдемократија, а које стварно иду на штету Савезника.

Француски парламент одржао је потоњих дана неколико тајне сједнице; на јучерашње тајне сједнице, која је трајала од два сата по подне до поноћи, донесена је јутрос ово два сата, у јавној сједници, ова изјава за коју је гласовала огромна већина од 453 гласа (противу 55 гласова):

Народна Скупштина (Chambre des députés), директан представник народа француског поздравља демократију руску и остале демократије савезничке. Потписује овај једнодушан протест, којим су 1871. у Скупштини протествовали представници Алзаса и Лорена, када су те земље, противу њихове воље, биле отуђене од Француске. Изјављује своје очекивање да ће овај рат, рат који је империјалистичка Немачка наметнула Европи, окупирану земљу ослободити, да ће Алзас и Лорен мајци отаџбини повратити и да ће итету, као што је право, накнадити. Далеко је од ње свака помисао на освајање и на заробљавање туђих народа. Она се нада да ће подизати француске и савезничке војске оборити пруски империјализам и да ће тиме трајно бити изгаснут мир, како великим тако и малим народима, у једној новој организацији коју већ сада припремају сви народи. У цијерену да ће Влада акцијом свеколике савезничке дипломатије постићи те резултате. — Скупштина прелизи на дневни ред.

14. бр. Гласа Црногорца, Париз, 23. мај (5. јун) 1917.

Уредник, професор Пјер Богдановић
Le Gérant: Edmond LUQUIN
Imprimerie Universelle, J. A. Cassagnol, directeur
48, Rue Claude-Vellefaux, Paris (X^e)

СЛУЖБЕНИ ОГЛАСИ

НА ЗНАЊЕ У поштанској станици налазе се ове неподигнуте пошиљке:

Припоручена писма са адресом:
Лазар Дедијер, Ђуро Татар, Ђуро Мијовић, Марко Станишић, Видак Томеи, Васо Липовина, Андрија Мрваљевић, Јевто Спасић, Анто Б. Миланић.

Проста писма и дописнице:
Мило Р. Орландић, Симо Вуковић, Р. Јанковић, за Радона Р. Ракочевића, Митар М. Данчевић, Р. Раковић, Р. Ракочевић, Никола Томовић, Милош Ј. Поповић, Мико С. Јоветић, Илија Радуновић, Благога Т. Пешкић, С. Гвозденовић за Јанка Станића, М. Павичић (пошиљалац А. V. Rolier), Илија Пејовић, М. Н. Текић, Лука М. Михаљевић, Ристо Ј. Лекић, Ристо И. Лекић, Драго Јаредић, Андрија Вукићевић, Михајло М. Бошковић, Ј. С. Земан, Милосав Јовановић, Никола Павловић, Илија С. Шћепановић, Тришко Делега, Видак Симоновић (пош. Петар Симоновић), Саво Поповић (пош. Васил Константиновић), Милодрог Петровић, Нико Перазић, Широ Радомаи (пош. Илија Радомаи), Марко Кнежевић, Милош Спасојевић (пош. Војислав Спасојевић), Воја Мрваљевић (пош. Божидар Вуковић), Милан Степановић, Ристо Ковачевић, Ј. Поповић, Саво Драговић, Маринко Вуковић, Vissotti Stefano, Милан Зечевић, Јово Максимовић, Бојо Бојевић, Богдан Понадић, Петар Марковић, Милан Сувајдић, Љубица Вукотић, Благоје Перовић, Мишко Огњеновић, Јово Гвозденовић, Лука Лекић, Филип Вучковић, Ђорђе Радуловић, Јоца Петровић, Јован Беровић, војвода Симо Поповић, Медо Салагић, Тиодор Б. Радонић и Петар Нилов Цаневић, Маринко Вуковић, Јован Авдаловић.

Сви именовани могу лично примити своје пошиљке или послати адресе на ње им се спровести.

Из Поштанско-телеграфског Одељења кр. Министарства Грађевина, Број 689. — Нејл код Париза 17. (30.) маја 1917.

СИТНИ ОГЛАСИ

Тражим Ђока Миланића, родом из Подгориче, који се одавно налази у Сјеверној Америци. Ако би ко знао његову адресу или уопште што о њему и породично му, нека о том износи обавјештени на адресу: Kosto Louchitch, Neuilly sur Seine, 9, rue Ancelle, France.

Тражим брата Радула Миланића Јавића, родом из села Шинича, кантаоне Луковце, нахије никшићке у Црној Гори, за којег не могу ништа дознати још од свршетка Балканског рата. Молим свакога брата Црногорац који би знао што о брату ми, да ме извјести на доњу адресу, за што ћу увијек остати благодаран. Унапријед захваљујем остатам: српско-православни свештеник и учитељ: Anto M. Jakchitch, 723, Barry str. St. Louis Mo. U. S. A.

Тражи оца, Ника Ј. Гојинића, који се од иззад године дана налазио у Брзле, Вир, Црњица. Ко би што знао о њему, умољав се да извјести на адресу: Ben Gonich, P. O. Box 481, Jackson Cal. U. S. A.

Петра Ванашевића, француског козуларског чиновника, тражи родбина му из Црне Горе. Ко би знао његову адресу или уопште штога о њему, моли се да обавјести Уредништво овога листа.

Марко Мијатовић, кројач из Бобова, округ плевалског, тражи свога рођака Јовицу Мијатовића, који се од дуге времена налази у Сјеверној Америци, и моли свакога ко би што о њему знао, да јави на адресу: Marko Mijatovich, Paris (rue Cujas 18).

УНИВЕРЗАЛНА ШТАМПАРИЈА

у Паризу
48, Rue Claude-Vellefaux
Израђује све штампарске послове како на српском тако и на свијем осталим језицима
Циркуларе, Каталоге, Књиге, Новине, Брошуре, као и све остале умјетничке и вјетачке ствари у једној или више боја.

Литографско израђивање на пергаменту и јапанској хартији најмодернијих ствари.